

Въ кѣра идѣ селото глѣдамъ, въ селото отивамъ кѣра глѣдамъ.

Висла висѣ, мисла мисли, да падне висла да ѣ изѣде мисла. Вито вито стамболито, не съмь Стамбулъ да го кажѣ. Въ гора растохъ та порастѣхъ, въ село дойдохъ сборѣ играхъ.

Валчеста тиква и на неѣ трѣва обрасла.

Всякой човѣкъ ме е затворилъ въ неговата си тъмница и ме свѣрзалъ да не можѣ да отидѣ отъ тукъ до тамъ, а азъ напротивъ не слушамъ, всяко мѣсто обикалямъ, по рѣки, морета плавамъ и денѣ и нощѣ си ходѣ. Гдѣто ме потѣрсишь можешъ тутакси да ме намеришь; въ всяко мѣсто на земята, тамъ съмь ако ме подиришь.

Въ кѣра растохъ та порастохъ, въ село дойдохъ исправихъ ме предъ хората.

70 Въ гора растохъ та порастохъ, въ село дойдохъ всичкитѣ видѣхъ.

Вечеръ го тургамъ сутрѣ го вадѣ, хемъ и туй да знаишь съ него се вардѣ.

Виждѣ го паяжина плете, да го паякъ никой не нарѣче. Вода тече въ морето, за далги вода нѣма, а отъ далгитѣ пѣна голѣма, познайте го що е то.

Въ Цариградѣ патки пекѣтъ, а миризмата до тукъ стига. Вѣренъ приятель кѣща пази.

Вѣренъ другъ, добъръ приятель, нѣ съвсемъ противонасъ, въ красно врѣме е затуленъ, а се вижда въ бурний часъ.

Внука прокаралъ свой животъ, крайнина му ѣ минутна близота: за да открий буйность слѣпива, внукътъ лѣтящъ бързо въ седини зове: „отче не оставай дѣда! В'ѣзъ му крѣхки млади години, да не налѣти на нѣкоя бѣда въ крѣхка младость да чернѣй; нѣ кат'тебѣ да младѣй, като мене да старѣй с'тари седини, въ крайни години.